

حزقیال باب 34

شبانان اسرائیل

1 خداوند به من فرمود: 2 «ای انسان فانی، علیه رهبران اسرائیل نبوت کن و به ایشان یعنی به شبانان بگو خداوند متعال می‌فرماید: ای شبانان اسرائیل که خود را تغذیه می‌کنید، آیا شبانان نباید گوسفندان را خوراک دهند؟ 3 شیر را می‌نوشید و پشم را می‌پوشید و گوسفندان پروار را می‌کشید، اما به گوسفندان خوراک نمی‌دهید. 4 از ضعیفان مراقبت نکرده‌اید، بیماران را درمان نکرده‌اید، زخم زخمی‌شدگان را نبسته‌اید، آوارگان را بازنگردانیده‌اید، به دنبال گمشدگان نرفته‌اید، بلکه با زور و خشونت با آنها رفتار کرده‌اید. 5 پس آنها پراکنده شدند زیرا شبانی نبود و طعمه حیوانات وحشی شدند. 6 گوسفندان من پراکنده شدند و در همه کوهها و همه تپه‌ها سرگردان گشتند. گوسفندان من در سراسر زمین پراکنده شدند و کسی نبود که به جستجوی آنها برود یا آنها را پیدا کند.

7 «حال شما ای شبانان قوم به آنچه من، خداوند، به شما می‌گویم گوش کنید: 8 من خداوند زنده هستم، به آنچه می‌گویم خوب توجه کنید. چون گوسفندان من شبانی نداشتند، حیوانات وحشی به آنها حمله کردند، آنها را کشتند و خوردند. شبانان من برای رهایی آنها کوشش نکردند. شبانان مواظب خودشان بودند نه مواظب گوسفندان. 9 پس ای شبانان، به آنچه می‌گویم گوش کنید: 10 من، خداوند قادر متعال، اعلام می‌کنم که بر ضد شما خواهم بود. من گوسفندان خود را از شما خواهم گرفت و دیگر اجازه نخواهم داد تا شما فقط به دنبال منافع خودتان باشید. من گوسفندان خود را از دست شما نجات خواهم داد و دیگر آنها خوراک شما نخواهند شد.

خداوند، شبان نیکو

11 «من خداوند متعال، خودم به جستجوی گوسفندانم می‌پردازم و از آنها مواظبت خواهم نمود. 12 همان‌گونه که شبانان از گوسفندان خودشان مراقبت می‌کنند و آنها را که پراکنده شده‌اند، دوباره دور هم جمع می‌کنند. من آنها را از تمام مکانهایی که در آن روز مصیبت‌بار پراکنده شده‌اند، به دور هم جمع می‌کنم. 13 من ایشان را از سرزمین بیگانه بیرون خواهم آورد و گرد هم می‌آورم و به سرزمین خود بازمی‌گردانم. من ایشان را به سوی کوهها و جویبارهای اسرائیل رهبری خواهم کرد و در چراگاههای نیکو خواهم چرانید. 14 آنها را در چراگاههای نیکو خواهم چراند و بلندترین کوههای اسرائیل چراگاه ایشان خواهد بود. آنجا در چراگاه نیکو خواهند آرامید و در چراگاه حاصلخیز در کوههای اسرائیل خواهند چرید. 15 من خودم شبان گوسفندانم خواهم بود و مکانی برای استراحت آنان پیدا خواهم نمود. من، خداوند متعال چنین گفته‌ام.

16 «به جستجوی گمشدگان خواهم رفت و آوارگان را باز خواهم آورد، زخمی‌شدگان را درمان می‌کنم و ناتوانان را نیرو می‌بخشم ولی فربهان و زورآوران را نابود خواهم کرد. من ایشان را با عدالت شبانی خواهم کرد.

17 «اما من، خداوند متعال، به شما ای گلّه من، چنین می‌گویم: من در میان گوسفند خوب و بد و در میان قوچها و بُزهای نر داوری خواهم کرد. 18 آیا برای شما کافی نیست که در چراگاه نیکو چرا کنید، آیا باید بقیّه چراگاه را با سُمهای خود ویران کنید و هنگامی که از آب زلال می‌خورید باید بقیّه آب را با سُمهای خود گل آلود کنید؟ 19 آیا باید گوسفندان دیگر من، آنچه را شما لگدمال کرده‌اید، بخورند و آبی را که گل آلود کرده‌اید بنوشند؟

20 «بنابراین من، خداوند متعال به آنها چنین می‌گویم: من خودم بین گوسفندان چاق و لاغر داوری خواهم کرد. 21 چون شما ناتوانان را کنار زده و از گلّه جدا نموده‌اید و ناتوانان را با شاخ خود زده‌اید و آنها را پراکنده ساخته‌اید. 22 من گلّه خود را نجات خواهم داد تا دیگر مورد ستم قرار نگیرد و من بین گوسفند خوب و بد داوری خواهم کرد. 23 برای آنها شبانی برمی‌گزینم، مانند بندهام داوود و او آنها را خواهد چرانید. او آنها را خواهد چرانید و شبان آنها خواهد بود. 24 من خداوند، خدای آنها خواهم بود و شخصی مانند داوود بنده من فرمانده آنها. من، خداوند چنین می‌گویم. 25 من با آنها پیمان صلح خواهم بست و حیوانات وحشی را از سرزمین ایشان دور خواهم کرد تا با امنیت در صحرا زیست کنند و در جنگل بخوابند.

26 «من آنها را برکت خواهم داد و اجازه خواهم داد در اطراف کوه مقدّس من زندگی کنند و باران را در موسمش خواهم بارانید و بارشهای برکت خواهد بود. 27 درختان کشتزار میوه خواهند داد و زمین محصول فراوان خواهد داد و ایشان در زمین خود در امان خواهند بود. هنگامی که میله‌های یوغ ایشان را بشکنم و از دست کسانی که ایشان را برده کرده‌اند برهانم، خواهند دانست که من خداوند هستم. 28 ایشان دیگر در میان ملت‌های بیگانه به تاراج نخواهند رفت و حیوانات وحشی ایشان را نخواهند خورد. ایشان در امنیت زندگی خواهند کرد و هیچ‌کس ایشان را نخواهد ترساند. 29 برای ایشان کشتزارهای حاصلخیز آماده خواهم کرد تا دیگر در آن سرزمین از گرسنگی نابود نشوند و دیگر سایر ملت‌ها به آنها اهانت نخواهند کرد. 30 ایشان خواهند دانست که من خداوند، خدایشان با ایشان هستم و ایشان یعنی قوم اسرائیل، قوم من هستند.

31 خداوند چنین سخن می‌گوید: «شما گوسفندان چراگاه من هستید و من خدای شما.»